

Volitve OF so ponovno dokazale neuklonljivo voljo našega ljudstva, da čimprej zgradi socializem

Včerajšnje volitve delegatov za okrajne in rajonske konference Osvobodilne fronte in v nekaterih mestih obenem volitve sekretariata osnovnih frontnih organizacij so bile nova močnega manifestacija našega delovnega ljudstva za politiko Fronte — za politiko naše Partije.

V mnogih krajih so prihajale na volišče skupine z zastavami in godbo. Še pred sedmo uro so se zbirali frontovci pred volišči, da med prvimi oddajo glasove za Fronto. Od pol osme ure, ko so na volišču državne posesti v Kočevju že dosegli 100 odstotno udeležbo, so se taki uspehi od minute do minute vrstili po vsej Sloveniji. V industrijskih središčih in naših mestih so frontovci oddali glasove za najboljšo iz svojih vrst in tako hkrati glasovali za nove zmage v naši petletki. Naše vasi pa so ponovno potrdile, posebno tam, kjer je misel socialističnega združništva najbolj zasidrana in je dosegla že uspehe, da podpirajo politiko naše Partije, ki vodi naše kmetijstvo iz zastonosti k napredku in delovne kmete k dostojnemu in lepšemu življenju.

Pa ne samo z glasovi, tudi z delom so na mnogih terenih v mestih in v mnogih vaseh dali poudarka včerajšnjemu dnevu. Na šestletih gradbiščih združnih domov, stanovanjskih poslopij in pri drugih delih so tisoči frontovci začeli z letošnjimi prostovoljnimi akcijami, ki pomenijo velik prispevek k našemu planskemu gospodarstvu.

Včerajšnje volitve so bile nov dokaz moči in povezanosti delovnega ljudstva v Fronti, hkrati pa ponovni izraz predanosti naših frontovcev Komunistični partiji in tovarišu Titu.

Velika udeležba na volitvah v Ljubljani

Pred volišči glavnega mesta Ljubljane je bilo že v zgodnjih jutranjih urah živahno. V St. Vidu so volivci čakali že pred voliščem, da bi opravili svojo častno frontovsko dolžnost. Mladina je zaplesala kolo in vzklikala Partiji in socialistični izgradnji naše dežele.

Na terenu XVIII. rajona Center je ob 7. uri volilo že 105 frontovcev. Polnoštevno so se udeležili volitev slušatelji gospodarskega tehnikuma.

V rajonu Center je volilo v jutranjih urah že 48% frontovcev. Do 8. ure je znašala volivna udeležba v glavnem mestu Ljubljana 23%. Do 9. ure je v rajonu St. Ljubljana 47% volivnih upravičencev.

Frontovci rajona Rakovnik-Vič so odhajali z volišč na prostovoljno delo.

V Rajonu Rakovnik-Vič v Ljubljani so bile hise okrašene z zastavami in gesli. Mladinski aktivisti Rudnik gradbenega podjetja LRS je že ob 7.35 glasoval 100%. Takoj za tem so odkorakali mladinci na gradbišče združnega doma na Barje.

Na gradbišču združnega doma na Barju je bilo že v zgodnjih jutranjih urah živahno vrvenje. Kmetje so odhajali z volišča naravnost na gradbišče. Že kmalu po 7. uri je delalo tam 45 frontovcev, med njimi dve kmečki ženi v starosti 60 do 70 let.

Na volišču v Kozarjah so stali volivci že pred sedmo uro v vrstah, da bi čim prej izpolnili svojo častno dolžnost. Po volitvah so odhajali na prostovoljno delo na gradbišče Kulturnega doma, kjer so imeli nameščene tudi zvočnike. Že ob 8. uri zjutraj je delalo na gradbišču nad 80 ljudi. Volišča terena Prule so si med seboj napovedala tekmovalstvo, zato je vladalo med volivci živahno zanimanje za volivne rezultate. Člani Narodne milice so prikorakali na volišče s pesmijo.

Na terenu Brdo so takoj po končanem glasovanju odšli frontovci s pesmijo na gradbišče Kulturnega doma, kjer so dovažali gramoz. Invalidi iz Trnovca so prišli na volišče z zastavo na čelu in že do 8.15 volili 100%.

Zelo živahno so bile volitve v 37. volivni enoti na Ljanski cesti. Že v soboto je sklenila organizacija Zveze borcev, da bodo njeni člani takoj ob 7. uri izpolnili svojo dolžnost.

Mnoge vasi so glasovale po poročilih dopisnikov so volivci v St. Petru v novomeškem okraju že do devete ure volili 100 odstotno. Do iste ure so končali volitve v Birčni vasi, Bučni vasi in Prečni, kjer je bila udeležba prav tako stoodstotna. V vsem novomeškem okraju so bile do devete ure volitve končane že v 14 vaseh.

V moziškem okraju so v Kavčah in Stari vasi volili stoodstotno do desetih dopoldne, v istem času pa je v Rečici ob Savinji volilo 68% volivnih upravičencev, v Ljubnem pa 61%.

V postojnskem okraju je dosegel najboljšo volivno rezultate vaški odbor Fronte Voljeje, kjer so do pol 9 dosegli stoodstotno udeležbo na volitvah. 33 vasi je do 10. ure končalo volitve.

V okraju Ilirska Bistrica so že do pol osmih volivci v 16 krajih glasovali stoodstotno.

V radgonskem okraju so do 13. ure volili stoodstotno Podgorje, Lutherci, Bele in Janhova.

V okraju Ljubljana okolica je Podpeč napovedala tekmovalstvo. Preserju 40 delavcev je prostovoljno odšlo v kamnolom pripravljati kamene za združni dom. V Vnanjih gorah so odšli prostovoljci graditi združni dom, v Dobrovi pa so se v precejšnjem številu članice AFŽ udeležile prostovoljnega dela. V Podbošču je bila do desete ure dosežena stoodstotna udeležba. Prav tako tudi v Gmajni in Bizovju, kjer so delali prostovoljci na gradbišču združnega doma. V Skriljah so zaključili volitve že ob pol osmih.

Na državnem posestvu v Kočevju so

svojo dolžnost. Ob pol 7. uri zjutraj so prikorakali člani ZB na volišče z dvema harmonikama in 100% izpolnili svojo sklep.

Ob 12. uri je volivna enota št. 24 kot prva v rajonu Rakovnik-Vič dosegla 100% udeležbo na volitvah. Močno sta se ji približali volišči št. 28. in 27., ki sta dosegli nad 93% udeležbo. Kmalu po 12. uri so tudi na volišču v Kozarjah zabeležili 100% udeležbo. Za tem pa so se vrstile še druge volivne enote.

Delavci žage na Bregu so darovali zaslužek na dan volitev Osvobodilni fronti.

Delavci lesnega obrata Breg so šli že pred volitvami na delo na žago, zaslužek tega dne pa bodo darovali OF. Po delu so šli na volišče, kjer so volili najboljšo frontovce za okrajno konferenco. Na volišču Breg-Pako je že do 9. ure zjutraj volilo 75% volivnih upravičencev.

V Horjulu pa je prišla na volišče največja mladina, ki se je že dalj časa pripravljala na volitve. Tudi v volivni komisiji so bili mladinci. Lepo so okrasili volišče, tako da je bilo dostojno pripravljeno za to veliko manifestacijo delovnega ljudstva v Horjulu. Na volitvah sta kandidirala med ostalimi tudi dva mladince, ki sta najbolj aktivna v vasi. Mladina je ponosna nanja in tudi starejši so zadovoljni z njima.

Frontovci v Brezjah pri Ljubljani so volitve dokončali z delovnimi uspehi. Popravili so cesto Log-Brezje in naredili 1120 prostovoljnih ur. Na predvolivnih sestankih pa so sprejeli še nove obveznosti. Popravili bodo most čez Horjulščico in dve stranski cesti ter priredili dve kulturni prireditvi.

Lep uspeh je doseglo volišče Dobrova pri Ljubljani. Dobri predvolivni sestanki, ki so jih frontovci v velikem številu posečali, so na ta dan pokazali uspeh. Dopoldne je prišlo na volišče že 95% volivnih upravičencev. Frontovci v Dobrovi pa so tudi že dve nedelji hodili na prostovoljno delo in skupali 143 kubnih metrov peska ter ga pripeljali pred združni dom. Okrog 100 frontovcev je delalo ob nedelji kljub mrazu. Popravili so tudi most v Stranski vasi čez Gradaščico in nekaj poti.

Lepe uspehe so dosegli tudi v Kočevski reki. V tej vasi so kmetje-združniki in poljski delavci že pred pol 7. uro čakali pred voliščem. Člani OF v Fari so v zimekih mesecih obiskovali študijske krožke, danes pa so pokazali visoko politično zavest in odšli stoodstotno na volišče. Do 8. ure sta volili stoodstotno tudi vasi Mlaka-Breg in Slovenja vas. V vsem kočevskem okraju je do 11. ure volilo 32 vasi stoodstotno. Že zgodaj so zaključili volitve v Ložini, ob osmih v Jesenovem vrhu, v Dravi ob pol devetih, v Srednji vasi pa ob devetih. V Livoldu-Crnem potoku in v Dolgi vasi so volili stoodstotno do devetih, večina vaščanov teh treh vasi je članov kmetijske obdelovalne zadruge »Mirka Bračičas. Ob pol devetih so končali volitve v Ribjeku, v Novih selih pa ob desetih s stoodstotno udeležbo.

V Smarju pri Grosupljem, kjer kmetje ustanavljajo kmetijske obdelovalne zadruge, je do 9. ure volilo že 80% frontovcev, v Spodnji Slivnici pa 100%.

V ptujskem okraju so do desete ure volili 100% v Sobotinih in Budini, v Staršah 90%, v Škornji 88% in v Gorinčici 80%. Do 11. ure so končali volitve tudi v Strnišču, Ormožu in Brstjah.

V sežanskem okraju je do devetih zaključilo volitve 33 volišč, 11 pa že pred osmo uro. Prvi so zaključili volitve 100% v Lipici ob 7.15. Volivci so že ob pol sedmih prišli v sprejeto pred volišče.

V požgani vasi Dane so do osmih volili 80%, takoj po volitvah pa odšli obnavljati vasi.

V idrijskem okraju je do devetih 100% volilo sedem vasi, VII. rajon v Idriji je že ob pol osmih volil 100%no.

V murskosoboškem okraju sta vasi Lipnica in Brezovo, ki je tekmovala z Dobravo pri Kropi, zaključili volitve ob 9.15 s 100%no udeležbo. Do desete ure so volili 100%no kraji Založje, Ribnica, Savica, Petek in Golica pri Radovljici.

V krškem okraju so do desetih volile 100% volivna enota Malo Mračevo, Kalce, Naklo in Vel. Dolina. Do pol desetih so med drugim volile 100%no vasi Artiče, Spodnje Pehance, Trebež in Zgornji Obraž.

V okraju Trbovlje so v vasi Čimerno ob 9.40 zaključili volitve; 100%no udeležbo je dosegel ob 11.35 teren Zasavje v Hrastniku.

V okraju Celje-okolica so do 11. glasovali 100%no Pundorf, Sv. Matevž, Grajska vas, Sečnje, Sijava, Podkraj, Gomilsko, Zagaj, Tremalje, Sv. Jurij ob Taboru in Laze. V Zalcu pa je bila ob enajstih 94%na udeležba.

V okraju Gorica je vas Lokve do pol 8. ure volila 80%. Na predvečer volitev so prižgali kres, ob štirih zjutraj pa organizirali budnico. V Tolminu so šle žene prve manifestativno na volišče. Do pol 8. ure so na vseh treh voliščih opravile svojo volivno dolžnost vse žene. V vasi Dolnje Treše so se zbrali vsi vaščani že ob pol sedmih pred voliščem, da bi lahko tako ob sedmih volili.

Teren Nova vas v Mariboru je zasedel v tekmovalju prvo mesto

V Mariboru je bilo že navezgodaj živahno, iz zvočnikov, ki so bili postavljeni po vsem mestu, se je razlagala godba in pesem. Pred volišči so se zbirali volivci. Združniki Lackove zadruge so se pripeljali na volišče v Radvanju na okraških vozovih in z godbo. Pridružili so se jim radvanjski kmetje, ki so na predvečer volitev vstopili v obdelovalno zadruge. Povedo je vladalo živahno razpoloženje. Pred vsakim voliščem so se pogovarjali, da bodo volili udarnike, racionalizatorje, novatorje, najboljše združnike, najboljše frontovce. Zelo pa je razgibalo frontovce tekmovalstvo, ki ga je na enem predvolivnih sestankov napovedal vsem terenom II. teren I. rajona. Tej napovedi so se med prvimi odzvali volivci terena Nova vas v II. rajonu, ki so že zgodaj dosegli 100% udeležbo, najlepše okrasili volišče in volitve najbolj izvedli. Zato je teren Nova vas zasedel v tekmovalju prvo mesto med tereni Maribora in Mestni odbor OF ga je nagradil z radio-aparatom. Drugo mesto je zasedel 10. teren I. rajona — vinogradniška obdelovalna zadruška Meljski hrib. Mestni odbor fronte mu bo podaril knjižnico. Tretje mesto je zasedel 1. teren III. rajona za najbolje urejeno volišče. Na tem terenu je pred volitvami vstopilo v OF 425 novih članov. Na samih volitvah pa so novim frontovcem izstavili že 70 izkaznic.

Zelo lepo okrašena volišča in dobro organizirane volitve so imeli tudi v Cankarjevi šoli na Meljski cesti, v Rožni dolini, na Limbuški cesti, v delavskem naselju III. rajona. Na 1. terenu I. rajona so se volitve udeležili tudi sezonski gradbeni delavci-Prekurci, ki so na predvolivnem sestanku postavili svoje delegate.

V mariborskem okoliškem okraju je doseglo 36 krajev 100% udeležbo. V mariborskem okoliškem okraju je po nepopolnih podatkih volilo do sedme ure 90% volivnih upravičencev. 36 krajevnih odborov Fronte je doseglo 100% udeležbo. Največji uspeh je dosegel krajevni odbor Fronte v Josipdolu. Na predvolivnem sestanku je napovedal tekmovalstvo vsem frontnim odborom okraja. Krajevni odbor v Josipdolu je to tekmovalno napoved vzel prav resno. Sam pa se je obvezal, da bo volitve izvedel 100% do 9. ure. Že ob petih zjutraj je po vasi začela igrati godba. Kmalu so se začeli zbirati pred volišči frontovci. Ob sedmih so se začele volitve. Tako so v Josipdolu deset minut čez osmo že 100% izvedli volitve.

Velik uspeh so dosegli tudi v Lehnu na Pohorju. Na predvolivnem sestanku so sprejeli tekmovalno napoved Josipdola in se prav tako obvezali, da bodo do 9. ure volili 100% in so to tudi storili. Med volivci na Jančevem vrhu se je razvilo živahno tekmovalstvo. Ob 9.30 so že zaključili volitve.

Volivni rezultati iz Slovenije do 11. ure dopoldne

Do 11. ure je volilo v Ljubljani: mesto 81,3% volivcev, v okraju Ljubljana-okolica 66%, Kranj 71%, Jesenice 70%, Grosuplje 73%, Trebnje 81%, Novo mesto 73%, Krško 44%, Celje-mesto 67%, Celje-okolica 60%, Maribor-okolica 51%, Ptuj 53%, Murska Sobota 83%, Gorica 80% in okraj Idrija 61%.

Volitve OF so ponovno dokazale neuklonljivo voljo našega ljudstva, da čimprej izgradi socializem.
O vprašanju balkanske federacije.
Prvi plenum Ljudske tehnike Slovenije. — Fizkultura.

Izobraževalni tečaji naj postanejo stalna oblika politične in strokovne vzgoje vaščanov

V treh mesecih je število izobraževalnih tečajev na vasi, ki jih organizirajo ljudskoprosvetni aktivci, naraslo na 460. Tečajnikov je okrog 11.000. Število tečajev in tečajnikov se narašča. Največ obiskovalcev so pridobile mladinske organizacije (okrog 10.000), število starejših tečajnikov pa je občutno nižje (okrog 1000). Zlasti slabo so zastopane žene, v Prekmurju jih na tečajih skoraj ni; več zanimanja so pokazale edinole Primorke in pa žene k Mariboru priključnih kmečkih naselij.

Kjer prevladuje mladina mlajših let — zvedeli smo za primer, da obiskujejo prav po nepotrebnem večerne tečaje tudi šolarji — trpi resnost pouka. O gospodarskih vprašanjih razpravljajo, kakor poročajo iz Tolmina, predvsem »gospodarji in žene«, mladina pa se na splošno k tem vprašanjem malo oglašja in za gospodarska vprašanja še nima dovolj zanimanja. Tečajniki stavi predvsem vprašanja, kakšno je življenje v kmečkih obdelovalnih združenjih, kako je z lenuhi in z onemoglimi, kako je z zemljo in z živino, ki bi jo vložili, itd.

To poročilo in druga temu podobna poročila nas opozarjajo, da je treba pritegovati v tečaje čim bolj tudi odrasle ljudi. Le na ta način bomo dosegli namen, to je, da bomo približali vaščanom vprašanja združništva, da bodo na vasi, kakor poroča eno od poročil, »mnogo govorili o združništvu, o boljšem obdelovanju zemlje, o ekonomijah in o obdelovalnih združenjih«, in bodo, ko jim bodo etvari postale dovolj jasne, začeli tudi z ustanavljanjem raznih združenj. Po letih in po spolu mešan sestav tečajnikov ni nemogoče dosegati. To dokazujejo kraji, kjer so organizacije OF in AFŽ (in, pr. Smartno pod Šmarno gorjo) bile dovolj delavne, kjer mladinci tečajev niso organizirali v svoje izolirane krožke, kjer za tečaje ne skrbijo le učitelji, ampak jih vodi ljudskoprosvetni svet, v katerem so udeleženi tudi kmetje, kakor je to n. pr. v vasi Idreko, kjer »obiskuje tečaj 60 do 70 tečajnikov, večinoma odraslih kmetovalcev, ki zelo živahno diskutirajo«. Starejše ljudi naj vabijo na tečaje ne le učitelji in predavatelji, pridobivajo naj jih tudi mladinci, predvsem pa je to še naloge partijskih celic vaških frontnih odborov, organizacij Zveze borcev in organizacij AFŽ. Pridobivanje tečajnikov naj bo stalno.

Pouk v tečajih se razvija v glavnem po določenem učnem načrtu. Napačno pa bi bilo, oziroma napačno je, kjer se ne ravna po načrtu; prav tako je napačno tečajnikom samo suhoparno govoriti. Na osnovi obravnavane snovi je treba s tečajniki predvsem diskutirati, razpravljati o vprašanjih, ki so v zvezi z dvigom poljedelske produkcije, z združništvom, s konkretnimi vprašanji ljudske oblasti in zveze delovnega ljudstva mest in vasi.

Na izobraževalnih tečajih ni dovolj biti le predavatelj, ampak je treba predvsem razvijati diskusije in dobro odgovarjati na stavljenja vprašanja. Tečajnike je treba zainteresirati, da bodo sodelovali, da bodo pripomogli, da ure ne bodo dolgočasne, da ne bodo »šolske«, da bodo življenjske; treba jih je razvneti, da bodo zahtevali od predavateljev točnih, politično jasnih, utemeljenih in prepričljivih odgovorov.

Mnogo se lahko predavatelji in tečajniki pomagajo z govori in članki, ki so nedavno izšli o kmečkem vprašanju nedavnih sklepi plenarne seje CK KPJ, nekateri govori iz zveze in republiške proračunske diskusije; govor tov. Hribarja na zadnji seji GO OF Slovenije in ostalo gradivo te seje, objavljeno v »Organizacijskem vestniku OF« in resolucija prve zvezne konference kmetov-združnikov. Vse to in podobno gradivo je treba nevsiljivo, nepridigaroko uporabiti pri pouku in diskusijah, skratka predavatelji bodo toliko bolj, kolikor bolj se bodo pripravili na predavanja in diskusije ne le s članki, ki so izhajali v pomoč izobraževalnim tečajem doselej v »Kmečkem glasu« in ki bodo odselej izhajali v »Organizacijskem vestniku OF«, ampak tudi s proučevanjem krajevnih prilik in s proučevanjem vsega gradiva,

močnik ministertva za gozdarstvo pri vladi LRS in predstavniki množičnih organizacij.

Zastavo je sprejel tov. Leopold Bole, udarnik-nakladatelj v St. Petru na Krasu. Dejal je: »Ko sprejemam to zastavo, ki nam je bila podeljena za zasluge pri delu, ki smo ga izvršili lani, si upam trditi, da bomo v letošnjem letu ponovno dokazali, da hočemo biti prvi v Sloveniji. Borili se bomo, da obdržimo zastavo kot trajno last in postanemo tudi najboljši kolektiv v Jugoslaviji...«

Delavci so zato z navdušenjem sprejeli tekmovalno napoved delovnega kolektiva gozdnega gospodarstva Sarajeva, ki je lansko leto dosegel velike uspehe. Po tekmovalni napovedi bosta najboljša gozdarska kolektiva Jugoslavije pomerila svojo sposobnost pri izvrševanju planskih nalog.

ki ga prinašajo »Komunisti«, »Delo«, »Organizacijski vestnik OF« itd.

Izobraževalni tečaj ne sme biti samo nekaka drugovrstna in politično manj vredna zadeva, za katero se na primer vaške celice ali frontni aktivci ne bi prav nič zanimali. Vaške celice in frontne aktivke mora potek in vsebina tečajev živo zanimati, celice in frontni aktivci morajo prispevati k prepričljivosti pouka in diskusije. Kjer tega celica in frontni aktivci ne delata, se postavljata v drugo vrsto, namesto da bi uporabila vsako priliko, da bi bila pobudnika in pobornika napredne miselnosti in akcije, namesto da bi prihajala pripravljena med ljudi in s prepričevanjem, z znanjem, z zgledom dvigala med vaščani ugled Partije in Fronte. In če na primer »slaba slika državnih posestev v okraju«, kakor bemo v enem od poročil o tečajih, »vzbuja tečajnikom dvom v izboljšanje kmetijstva s kolektivnim načinom obdelovanja«, je naloge vodstva tečaja in aktivistov, da s tečajniki poiščejo vzroke te slabe slike in svoje mnenje sporočijo po potrebi tudi najvišjim partijskim in frontnim forumom ter skušajo kot skupnost naprednih ljudi svoja kritična opažanja posredovati tudi tovarišem na bližnjih državnih posestvih.

Dogaja se, da tudi predavatelji ponekod »nimajo dovolj jasne slike o združniških ekonomijah in o obdelovalnih združenjih«, pa tudi o drugih političnih in gospodarskih vprašanjih. Zato, zaradi izmenjave izkušenj, zaradi dviga vrednot tečajev (vsebinske in glede učnega postopka) so potrebni ne le krojevni, ampak tudi okrajni (morda tudi sektorski) razgovori predavateljev. Ti razgovori pa naj ne bodo organizirani za vseh pet predmetov skupaj (mislimo na okrajne seminarje), ampak naj bodo »ekskluzivni ločeno, da bo možno vprašanja, ki se stavljajo predavateljem in tečajnikom, zares obdelati.

Dolžnost okrajnega aktivca je, da se za tečaje stalno zanima. Vodilni okrajni politični, prosvetni in gospodarski aktivisti naj tečaje obiskujejo, naj od časa do časa predavajo, ali pa prisostvujejo vsaj kot opazovalci, ki po potrebi usmerjajo in poglabljajo diskusijo. Na tečajih je treba s pojasnjevanjem razvijati razpoloženje, interes za združno gospodarjenje. In naloge okrajnih ljudskoprosvetnih svetov ni le, dajati za tečaje pobude, voditi evidenco o obisku tečajev, o številu ur in honorarjih predavateljev, ampak je njihova naloga predvsem, da s pomočjo okrajnih agitpropov in prosvetnih delavcev skrbijo za pravilno politično usmerjenost in metodsko višino tečajev, ki naj ljudem zares pomagajo olajšati prehod v združno gospodarstvo.

Nekateri okrajni so pokazali v zvezi z organizacijo izobraževalnih tečajev precej aktivnosti, na primer toliminski, oba mariborska, poljskiški, radgonski in še drugi, nekateri pa so se slabo izkazali, zlasti Kranj in Gorica. Eden od vzrokov, da ponekod tečaji niso tako uspešni kakor drugod, je v slabi povezanosti med množičnimi organizacijami na okrajih. Ta slaba povezanost prihaja pri akcijah stalnejšega značaja, to je pri takih akcijah, kakor so izobraževalni tečaji, še bolj do izraza kakor sicer; zato je treba stremeti za čim bolj rednimi sestanki okrajnih ljudskoprosvetnih svetov, treba je dosegati, da na okrajih ne bo edini ljudskoprosvetni aktivist referent za ljudsko prosveto.

Ko bodo na tečajih pomladi predelali letošnji učni snov, naj okrajni ljudskoprosvetni sveti akličejo vodje in predavatelje na posvetovanje, ki naj da predvsem dva rezultata: predloge, kako razviti podobne tečaje za mnogo več udeležencev prihodnje zimo, in drugič, s kakimi oblikami sestajanja tudi čez poletje ohraniti in razvijati skupnost, ki so jo ustvarili letošnji tečaji.

In naposled naj na teh posvetih okrajni ljudskoprosvetni sveti vodjem tečajev razdelijo potrdila za tečajnike, ki so redno obiskovali letošnje tečaje, in razdelijo nagrade najboljšim tečajem, tistim, ki so dosegli najboljši politični efekt in najpožrtvovalnejšim predavateljem.

J. L.

Postojnsko gozdno gospodarstvo je dobilo priznanje in nagrado za uspešno delo

V soboto 5. marca je bila v Postojni izročena gozdnemu gospodarstvu zastava CO ZSJ in ministertva za gozdarstvo vlade FLRJ, diploma in 150.000 dinarjev nagrade. Gozdno gospodarstvo v Postojni je poleg gozdnega gospodarstva v Sarajevu, ki je dobilo zvezno prehodno zastavo, najboljšo v Jugoslaviji. Na slavnost se je zbralo preko 400 delavcev in nameščencev gozdnega gospodarstva. Kolektiv je k uspehu čestital pomočnik ministra za gozdarstvo tov. inž. Miran Brinar. Dejal je, da je komisija za podeljevanje prehodnih zastav upoštevala poleg drugih okolnosti tudi to, da so delavci v tem kolektivu delali v težkih pogojih, da pa so kljub temu dosegli plan in jim gre zato še toliko večje priznanje. Kolektiv so pozdravili in mu čestitali nadalje še tov. Roman Pezdur v imenu CO ZSS, tov. Matevž Hace, po-

močnik ministertva za gozdarstvo pri vladi LRS in predstavniki množičnih organizacij.

Zastavo je sprejel tov. Leopold Bole, udarnik-nakladatelj v St. Petru na Krasu. Dejal je: »Ko sprejemam to zastavo, ki nam je bila podeljena za zasluge pri delu, ki smo ga izvršili lani, si upam trditi, da bomo v letošnjem letu ponovno dokazali, da hočemo biti prvi v Sloveniji. Borili se bomo, da obdržimo zastavo kot trajno last in postanemo tudi najboljši kolektiv v Jugoslaviji...«

Delavci so zato z navdušenjem sprejeli tekmovalno napoved delovnega kolektiva gozdnega gospodarstva Sarajeva, ki je lansko leto dosegel velike uspehe. Po tekmovalni napovedi bosta najboljša gozdarska kolektiva Jugoslavije pomerila svojo sposobnost pri izvrševanju planskih nalog.

L. B.

O VPRAŠANJU BALKANSKE FEDERACIJE

I.

Eden izmed pomembnejših rezultatov druge svetovne vojne so bile temeljne spremembe in odnos med balkanskimi državami. Že med vojno je Jugoslavija postala država novega tipa, ljudsko demokratska država, in sicer kot federacija petih jugoslovanskih narodov v šestih enakopravnih državah, primer novega političnega in družbenega reda v Jugoslaviji pa jim je pomagal, da so se organizirale kot ljudske demokratske države. Tako so postale balkanske države, izven Grčije, katere primer je poseben, gospodarske lastne usode, ločene od imperialističnega sistema, zavarovane od takšnega pritiska, za katere, ki je pred delom iz njih določil za poravnane računov velikih imperialističnih držav. Prenehala je možnost, da bi imperialistični potiskali balkanske države drugo proti drugi, kakor jim je to uspelo prej sprčo podžigalja ambicij balkanskih monarhov in zato, ker so vladajoče balkanske buržoazije uslužile izdajalske ljudske interese.

Ustvarjeni so bili vsi pogoji za najtesnejše bratsko sodelovanje balkanskih držav in tesno prijateljstvo njihovih narodov, odprlo se je široko področje napredka za njihov skupni gospodarski, kulturni in družbeni napredek. Bredke izkušnje iz preteklosti, ko so balkanske narode zaradi njihove razcepljenosti in neljudskih režimov, ki so bili slepo orodje raznih imperialistov, potiskali v medsebojne spopade v korist imperialistov in v nesrečo balkanskih narodov, so pripomogle, da so bili po zmagi demokratičnih sil ustvarjeni vsi pogoji za tesno zблиžanje balkanskih narodov.

V srečo vseh so balkanski narodi to pot tudi ubrali. Balkanski narodi so lahko končno mirno in z zaupanjem zrl v svojo bodočnost, zavedajoč se, da je njihova usoda končno v njihovih lastnih rokah. Zблиžanje med njimi je šlo preprosto in naravno. Njihovo vedno tesnejše sodelovanje in medsebojno podpiranje sta bila potrebna vsem, to je bila potreba, ki je na najnaravnejši način izvirala iz samega socialističnega bivanja ljudske demokracije. Do tega zблиžanja in tesnega sodelovanja je prišlo ne glede na to, ali so med balkanskimi državami napisane ali še niso napisane razne pogodbe in sporazumi, ne glede na to, da nihče ni omenjal federacije balkanskih socialističnih republik, ki je bila že od prve svetovne vojne v programu balkanskih socialističnih strank. Sama stvarnost je izpolnjevala in presežala vse, kar so nekdo pričakovali od takšne federacije, zasnovane kot najboljša obramba neodvisnosti balkanskih narodov pred imperialističnimi volkov. Kolikor pa so se pogodbe tudi sklepale, so samo potrjevale odnose, ki sta jih ustvarila samo življenje in razvoj.

Tedaj pa je prišla poteza, ki je vse to postavila na glavo. Prišla je zloglasna resolucija, sestavljena iz laži in klevet proti Jugoslaviji in iz narobe uporabljenih citatov iz klasičnega marksizma-leninizma, in situacija se je čez noč spremenila. Ta papir je lahko brez truda in hitro dosegel v kvarjenju odnosov med balkanskimi državami uspehe, kakršne so zahtevne diplomacije imperialističnih držav nekdo dosegale šele po dolgi letih vztrajnih intrig. Jugoslavija, med vojno središče osvobodilne borbe in ljudske revolucije na Balkanu, katere socialističnega značaja niso mogli razumeti samo možgani, v katerih se je teorija marksizma-leninizma strčila v mrtvo dogmo, po vojni pa dežela, ki je s svojim socialističnim razvojem in svojo rešitvijo nacionalnega vprašanja ustvarila glavne pogoje za bratsko zблиžanje vseh sosednjih ljudskih demokratskih držav, je postala čez noč, na komando neke resolucije, predmet sovražnih napadov in ukrepov esodov, ki so še prejšnji dan videli v nji svojega najzvestejšega prijatelja. Vse je bilo na mah pozabljeno, celo slavnostne obljube, da zasluže Jugoslavija nikoli ne bodo pozabljene. Krožiti je začela v samem stržnem nerazumni klevetniški in bedasta govorica o tem, da ima Jugoslavija sovražna stališča do Sovjetske zveze in drugih dežel ljudske demokracije. Da bi prikrili prave vzroke, zaradi katerih je bil sprejet eklep, da se spremenijo stališča do Jugoslavije, so nastopili nekega dne s predpostavkami o možnostih, da bo Jugoslavija ubrala pot sovražstva do Sovjetske zveze in ostalih ljudskih demokracij in da se bo predala ali prodala imperialistom, in na podlagi domneve o takšni »možnosti« so se odkrito postavili do nje na popolnoma spremenjeno stališče, ki je v teh osmih mesecih po objavi famozne resolucije zadostno odkril svojo značaj, ki nima nič skupnega ne s socializmom, ne s kakršnim koli prijateljstvom.

Zaman je Lenin učil, da »marksizem stoji na tleh dejstev in ne na tleh »možnosti«, da »marksizem mora v premise svoje politike vključevati samo točno in neovrgljivo dokazana dejstva« (kurziva je Lenina). Pozabilo se je, kaj je Lenin pisal (v nekem pismu Kiknadzeu): »Vi mešate možno... z realnim, ko mislite, da priznanje možnosti dovoljuje, da se taktika spremeni. To je višek neložnosti. Jaz priznam, da je možno, da se socialisti demokrat spremeni v buržuja in narobe, možno so vsakršne preobrazbe, celo badaka v pametnega človeka... Toda takšna preobrazba je redko stvarna. Toda zaradi ene »možnosti« takšne vrste preobrazbe ne bom nehal badaka imeti za badaka.« (Današnji uredniki glasila Informbiroja iz Leninovih besed najbrž ne bodo razumeli.) Tudi Stalin je v obrambi Boljševičke partije pred opozicijo Troškega, Zinovjeva in Kamenjeva govoril: »Nam so potrebna dejstva, ne

pa izmišljotine in spletke. [Stalin, Zbrana dela, zv. IX., str. 62.]

Ta načela so kratko in malo pozabljena, ker nikjer nismo opazili, da bi bila razglašena za zastarela. In tako se je v osmih mesecih od nastanka resolucije Informbiroja v glavah njenih tvorcev »možnost« spremenila v resnico, zato ker je treba s to »resnico« dokazovati pravilnost sedanje taktike do Jugoslavije, tiste taktike, ki se je na podlagi domnevanj »možnosti« iz temeljev spremenila. Hkrati, v stvarnosti, se bajka o našem sovražstvu do sil demokracije ni mogla plasirati niti kot domneva »možnost«. Te velike vzrli ni moči zapolniti z nobenimi klevetami, pa tudi ne z otipljivimi sovražnimi ukrepi.

Ni pa vse tako zelo črno. Šlišijo se tudi mameči glasovi prijateljev, ki se ponujajo. V osmih mesecih trajajočih gonih proti vsemu socialističnemu v Jugoslaviji, v kateri vneto sodeluje tudi vodstvo bolgarske komunistične partije, se sliši nenehna ponudba, da bi ustanovili jugoslovansko federacijo, t. j. federacijo med Bolgarijo in Jugoslavijo, s hudimi očitki na naš račun, da mi te federacije nečemo, da jo hočemo preprečiti. Ko pa tudi to ni vžgalo, prehajajo zdaj na označevanje balkanske federacije (ki se včasih niti omeniti ni smela, ker je bila razglašena za problematično in umetno) — naravno, ne omenjajo pa niti Albanije niti Rumunije, čeprav sta seveda tudi ti dve balkanski državi. Zdal delajo to tako, da iz Sofije oznanjajo ustanovitve balkanske federacije ljudskih demokratskih držav, v kateri bi bila enotna, združena Makedonija (seveda gre v vsaki kombinaciji za Makedonijo) enakopravna, neodvisna država.

Ta najnovejša kombinacija sama po sebi ne bi zaslužila posebne pozornosti, da se nekomu ni posrečilo prenesti to intrigo na tla demokratske Grčije. Tu, v tej kombinaciji, ki je zasnovana samo v škodo Jugoslavije, pa se krije velika nevarnost tako za demokratsko osvobodilno protiimperialistično gibanje grškega naroda, kakor za sam makedonski narod.

II.

Pred V. kongresom bolgarske komunistične partije je bilo v njenem glasilu »Rabotniško delo« rečeno, da je zdaj po procesu v Skopju proti bolgarskim fašističnim okupatorskim policajem jasno, kdo je preprečil združitve Južnih Slovanov. »Mi prav tako vemo,« je rečeno dalje v tem članku, »kakšno federacijo so zahtevali jugoslovanski delegati na pogajanjih konec leta 1944.«

Na V. kongresu bolgarske komunistične partije je George Dimitrov posvetil del svojega referata »federaciji Južnih Slovanov in makedonskemu vprašanju«. Vse ta del referata je bil napisan zato, da bi se odnos KP Jugoslavije do »vprašanja« federacije Južnih Slovanov in do makedonskega vprašanja prikazal kot dokaz, da smo mi — izdali Sovjetsko zvezo in enotni demokratski protiimperialistični tabor, da gledamo na ta »vprašanja« kot nacionalisti in sovinitisti. Toda kričanje proti našemu »nacionalizmu« ne more zakriti jasnega lica velikobolgarskega sovinitizma, ki pogleduje iz tega referata. V popolnem nasprotju z leninističnimi načeli o nacionalnem vprašanju je Dimitrov, — ki je pozabil, da je Pirinska Makedonija v sestavi Bolgarije kot rezultat razdelitve Makedonije med tri balkanske imperialistične monarhije — v imenu bolgarskega naroda izjavil, da »prebivalstvo pirinskega kraja je (kakor imenuje Makedonci iz pirinskega dela Makedonije) na negativnem stališču glede zahtev, da bi se ta kraj pridružil Jugoslaviji, preden bo uresničena federacija med Jugoslavijo in Bolgarijo, ker se čuti to prebivalstvo že od pravnih časov gospodarsko, politično in kulturno povezano z bolgarskim narodom in se noče ločiti od njega«. Govoreč tako v imenu vladajoče bolgarske nacije, je Dimitrov, namesto da bi poskrbel za leninistično pravico do samoodločbe Makedoncev, da bi svobodno izrazili svojo voljo, ne pa da v njihovem imenu govori predstavnik vladajoče nacije, pripomnil, da je »makedonski narod preprečen, da bo njegova nacionalna združitve zgrajena na temelju sporazuma med Jugoslavijo in Bolgarijo...« Na podlagi tega razglasa, da bo makedonski narod dosegel svojo nacionalno enotnost in si zagotovil bodočnost kot svobodni in enakopraven narod samo v okviru federacije Južnih Slovanov. In tako govoreč pirinskim Makedoncem jasno: »Če ni federacije Bolgarije z Jugoslavijo, tudi ni vaše združitve z drugimi Makedonci,« je Dimitrov zaključil ta del referata s ponovno trditvijo, da so jugoslovanski »izdajalci marksizma-leninizma« zdaj glavna ovira za federacijo Južnih Slovanov.

Potem ko so vse te besede zabušale kot veter, ki ni mogel dvigniti niti prahu, so prišli dva meseca pozneje na novo idejo. Jugoslovansko federacijo so razširili na balkansko federacijo, ker pa naj bi ta samo pomagala rešiti »makedonsko vprašanje«, so vzeli v račun samo Grčijo, ki ima v rokah tretji del makedonskega naroda. To je torej samo izpolnjevanje iste linije, ki na vprašanje federacije Južnih Slovanov ali balkanskih narodov vedno gleda s stališča »makedonskega vprašanja«, ki dela to »rešitev« odvisno od sporazuma treh balkanskih držav, ki so si nekoč Makedonijo razdelile med seboj in ki hoče ohraniti del Makedonije za bolgarsko državo, če bi do takšnega sporazuma ne prišlo.

To protileninistično nacionalno politiko so skušali te dni prenesti tudi v komunistično partijo Grčije. Kako so to storili?

Letos 30. in 31. januarja je bil V. plen Centralnega komiteja KP Grčije. Drugi del resolucije o prvi točki dnevnega reda plenuma »Grčija na poti k zmagi pred odločilno prelomnico in o dejavnosti Partije,« se v celoti glasi:

»II. V severni Grčiji daje makedonski, slovanomakedonski narod vse za borbo in se bori z junastvom in pozitivnostjo, ki vzbuja občudovanje. Prav nič ni treba dvomiti, da bo posledica zmage demokratske armade Grčije in ljudske revolucije ta, da bo makedonski narod v polni meri omogočena takšna nacionalna samoodločba, kakršno sam hoče. (Podčrtal P.) Makedonski narod prebiva zdaj svojo kri, da bi to dosegel. Makedonski komunisti so vedno na čelu borbe svojega naroda. Hkrati morajo makedonski komunisti posvetiti pozornost razbijanju in rušitvi akcij, ki jo razvijajo oportunistični in reakcionarni elementi, ki jih hujskajo tuji, da bi razbili enotnost makedonskega ter slovanomakedonskega in grškega naroda, kar bi koristilo samo skupnemu sovražniku, monarhizmu in angloamerikanskemu imperializmu. Vzporodno morajo komunistična partija Grčije odstraniti vse ovire, udariti po vseh velikogrških šovinističnih manifestacijah, ki vzbujajo pri slovanomakedonskem narodu nezadovoljstvo in ogorčenje ter pomagajo razbijanju pri njihovem izdajalskem delu in krepitvi stvari reakcije. Združena slovanomakedonski in grški narod lahko zmaga, razcepljena lahko doživlja samo poraz. Zato je treba enotnost obeh narodov v borbi čuvati kot zenico ter jo iz dneva v dan podpirati in jo krepiti.«

Kakor vidimo je stal CK KP Grčije na plenumu v glavnem na načelo pravilnem stališču pravice do samoodločbe makedonskega naroda, ki bo po zmagi demokratske armade odločil o svoji usodi tako, kakor sam hoče. Niti v tem delu resolucije, kakor tudi ne v vsej resoluciji sploh, ni govora o odnosih Grčije do drugih balkanskih držav in tudi ne o vprašanju balkanske federacije.

Toda po tem plenumu se je glasilo bolgarskega sindikalnega gibanja »Trude« (v številki z dne 14. februarja) smatralo za vzpodbujeno, da je v uvodniku resolucije plenuma KP Grčije raztolmačilo kot stališče, ki nasprotuje »nacionalističnem« stališču KP Jugoslavije in ki je istovetno s stališčem CK Bolgarije. To se pravi, da bo »makedonsko vprašanje« dobilo enotno rešitev kot balkansko vprašanje s federacijo ljudskih demokratskih vlad v vseh balkanskih deželah. Značilno je, da glasilo KP Bolgarije in ostali tisk o tem ni ničesar priobčil in vse kaže, da se je sindikalno glasilo s to objavo vsekar zaleto.

Od kod je »Trude« šepal to tolmačenje, ki v sami resoluciji KP Grčije ni upravičeno? Kaj je »Trude« prav za prav sklepal?

Takoj po plenumu CK KP Grčije je bil v dneih 3. in 4. februarja v svobodnem Viču II. plenum Glavnega odbora Narodnoosvobodilne fronte. List »Nepokoren«, centralno glasilo NOF, je v makedonskem jeziku v številki z dne 15. februarja priobčil poročilo o tem plenumu in njegovo resolucijo vzporedno v makedonskem in grškem jeziku. V resoluciji je tudi sklep, da bo II. kongres NOF sklican v marec, potem pa je rečeno:

»II. kongres bo kongres za proklamiranje novih programskih načel NOF, ki so stoletna težnja našega naroda. Kongres bo razglasil združitve makedonskega naroda v enotno, neodvisno, enakopravno makedonsko državo v okviru narodnorepublikanske federacije balkanskih narodov. To bo sod njegovih dolgoletnih krvavih borb... II. kongres bo razglasil vseljensko vstajo makedonskega naroda. II. kongres se bo obrnil zlasti na zasluženo makedonsko prebivalstvo v mestih, kakor so Lerin, Kostur, Voden, Jenidze, Vardar, Gumenidza, Serez in Drama, pozval ga bo in dvignil v neizprosno borbo proti monarhizmu in angloameriškim okupatorjem za hitrejšo osvoboditev in uresničenje težnje nezlomljenega makedonskega naroda, v borbo za ljudsko republiko Makedonijo.« (Podčrtal P.)

Čeprav so se v Sofiji našli tudi takšni modrijani, ki so oznanjali, da se mora ljudska republika Makedonija (ta, ki dejansko obstaja) izločiti iz sestava Jugoslavije in priključiti »Pirinskemu kraju«, vendar so tisti, ki pletu intrige na Balkanu, menili, da bi bilo preveč operetno in politično neodgovorno, če bi se »združitve Makedonije v okviru federacije balkanskih ljudskih demokratskih držav« razglasila s terena Pirinske Makedonije, iz tistega dela Makedonije, ki nima niti najosnovnejših avtonomnih teritorialnih pravic v okviru bolgarske ustave, ki celo ne priznava Makedoncev za nacionalno manjšino, marveč predstavlja Makedonija samo navadne okraje, kakor so vsi drugi administrativni okraji Bolgarije. Zato so prenesli to podjetje v Egejsko Makedonijo. Temu delu makedonskega naroda, ki se je več let hrabro bori skupaj z grškim narodom za zmago demokracije v Grčiji, ki je v tej borbi prispeval in prispeva velikanske žrtve in ki je hkrati izpostavljen neizprosnemu iztrebljenju po monarhističnem režimu, vsiljujejo, in sicer v sedanji situaciji, ko bi morale vse demokratske sile v Grčiji koncentrirati vse svoje napore za zmago demokratske armade, nalogo, da razglasi združitve Makedonije v okviru balkanske federacije! Torej, najprej bo razglašena združitve Egejske Makedonije, ki še ni osvobodena in ko se obetajo še srdite borbe za osvoboditev Grčije, z deli Makedonije, ki so v dveh drugih državah, z Makedonci iz Pirinske Makedonije, ki niti po zmagi ljudske demokracije v Bolgariji ne smejo izraziti svoje svobodne volje, in z Makedonci iz Ljudske republike Makedonije, v kateri je največji in centralni del makedonskega naroda že dosegel svojo svobodno nacionalno državo in ki ga v tem primeru nihče ne vpraša!

Makedonski narod v Egejski Makedoniji se je med vojno in v sedanjem težkem obdobju grške zgodovine po vojni, ko se skupaj z grškim narodom bori za svobodo Grčije, za upostavitve ljudske demokracije v Grčiji, zavedal, da se hkrati bori tudi za pravico svoje nacionalne samoodločbe, za svojo nacionalno osvoboditev. Če mu komunistična partija Grčije, kakor v omenjeni resoluciji plenuma, priznava to pravico kot pravico, ki bo uveljavljena po zmagi grške demokracije, tedaj je to pravilno in tedaj to makedonskemu narodu tam zadostuje poleg nacionalnih pravic, ki jih ima zdaj na osvoboditvi področjih. Zdal, ko je vse ljudstvo Egejske Makedonije v krvavi borbi za obrambo svojega obstanka, ko je njegova prva in osnovna naloga, da se skupaj z grškim ljudstvom bori za zmago ljudske demokracije v Grčiji, ko je treba vse sile grške in makedonskega ljudstva koncentrirati v eno smer, ni prav nič potrebno sugerirati temu ljudstvu, naj se loti čisto deklarativnega dejanja, ki ne samo da sil makedonskega naroda ne mobilizira, marveč nasprotno, lahko sproži v enotnih vrstah grških in makedonskih borcev samo nepotrebne diskusije in zmedo.

III.

Po tako očividnem pretvarjanju »vprašanja federacije Južnih Slovanov in makedonskega vprašanja« v politično spletko in maneuver proti naši državi se nam zdi pojasnjevanje tega vprašanja z voditelji KP Bolgarije nepotrebno. V tem članku bomo zato govorili samo o nekaterih momentih.

Glede tega, kakšno federacijo je hotela naša delegacija na pogajanjih z Bolgarijo decembra leta 1944, in januarja leta 1945, in kakšno je hotela bolgarska delegacija, naj pove naslednja zgodovina.

Predlog za federativno združitve Jugoslavije in Bolgarije sta podala Politburo CK naše Partije in naša zvezna vlada že novembra leta 1944, — torej približno dva meseca po septembrski spremembi v Bolgariji. En načrt sporazuma, ki govori v nekem členu o ukrepih »za čimprejšnjo združitve federalnih držav, ki so sedaj v sestavi FLRJ in Bolgarije v eno federativno državo,« je bil poslan v tem času v Sofijo, od tam pa smo prejeli bolgarski predlog. V petem členu tega predloga (načrt CK KP Bolgarije) je govora o ukrepih, ki bi jih bilo treba izdati »za združitve demokratske Federativne Jugoslavije in domovinskotrovske Bolgarije v enotno federativno državo. Nato je odšel tov. Kardelj decembra v Sofijo, kjer se je o tem pogajal. Rezultat pogajanj je bilo novo besedilo sporazuma, o čemer je tov. Kardelj v pismu z dne 23. decembra takole poročal tov. Titu:

»Danes sem se razgovarjal s sekretarjem bolgarske Kompartije Kostovom... Napravili so namestno našega nov predlog, ki pomeni o glavnem obrambno-zvozozi oziroma nekakšen »pakt« o medsebojni pomoči.«

Povedal sem jim svoje mišljenje, da tak pakt nima nikake vrednosti, ker ne bi ničesar spremenil na sedanjem stanju... Če hočemo ustvariti nekaj resnega, potem moramo doseči več kakor pa tak pakt, in sicer je treba dati tako zvezo, v kateri bi gledale naše množice prvi korak k združitvi.

Po razpravljanju o tem smo se spoznalemi glede nekaterih formulacij (1. člen), ki poudarjajo močnejše to stran in iz katerih je razvidno, da ne gre samo za »pakt« o medsebojni pomoči. Ta formulacija je lahko le minimum in je mnogo slabša od tega, kar smo predlagali mi.«

Nato je bilo dogovorjeno, da se bosta sestali delegaciji zaradi podrobnejše obdelave sporazuma. Delegaciji sta se nato sestali in pogajali januarja leta 1945.

Po prvem sestanku je pripravila vsaka delegacija svoj načrt pogodbe, oba načrta pa sta temeljila na federaciji. Tu se je takoj pokazala razlika v pojmovanju. Naš načrt je vseboval takle prvi člen:

»1. Demokratska federativna Jugoslavija in Bolgarija se združujeta v eno federativno državo, ki se bo sedaj sestajala iz 7 federalnih delov, in sicer: Bolgarije, Srbije, Hrvaške, Slovenije, Makedonije, Črne gore ter Bosne in Hercegovine, — ki bo imela skupno ljudsko predstavništvo in skupno federativno vladno in ki bo tvorila enotno carinsko ozemlje.«

Tretji člen našega načrta se je glasil:

»3. Ustanovi naj se skupna bolgarsko-jugoslovanska komisija s sedežem v Beogradu z nazivom »Komisija jugoslovanske združitve«, z nalogo, da izdela načrt Ustave skupne federativne države. Komisija bodo sestavljali predstavniki Bolgarije in šestih federalnih delov demokratske federativne Jugoslavije, ki jih bosta imenovali obe vladi.«

Načrt bolgarske delegacije se je glasil:

»1. Vladi Bolgarije in Jugoslavije izjavljata, da bosta pričeli združevati Južne Slované na podlagi skupne in federativno urejene države, ki se bo imenovala »Federacija Južnih Slovanov« (FJS) in ki bo imela skupno ljudsko predstavništvo, skupni ministri za zunanje zadeve in vojsko ter vse druge skupne ustanove in ministrstva, ki bodo končno ustanovljena na podlagi skupne Ustave FJS, ki jo je treba izdelati kot posledico in končno uresničenje te pogodbe.«

»2. Za začetek ustvarjanja take federacije bo ustanovljen poseben skupni organ te federacije — Začasni svet združenja Južnih Slovanov (PSJU) s sedežem v mestu Beogradu. Ta svet bi bil po načelih enakopravnosti postavljen iz predstavnikov obeh vlad.«

Glede na tedanje splošno mednarodno situacijo in posebno na tedanje položaj Bolgarije pa je bilo končno sestavljeno besedilo »Pogodbe o prijateljstvu, zvezi in medsebojni pomoči med demokratsko Federativno Jugoslavijo in Bolgarijo, iz katere pa niso izpadle sama določila o federaciji, ampak tudi določila o carinski

uniji. Delegaciji sta se sporazumeli, da bosta predstavnik vlad Jugoslavije in Bolgarije izmenjala pisma z vsebino, potrjeno od strani delegacij, kjer je med drugim rečeno:

»Oba ministrska predsednika sta menja, da morajo biti vsi ukrepi, ki se izvajajo v skladu s sklenjeno pogodbo, usmerjeni z glavnim ciljem sedanega zблиžanja — s čimprejšnjo ustanovitvijo federacije jugoslovanskih narodov.«

Iz zgoraj navedenega je jasno razvidno, kakšno federacijo je hotela naša in kakšno bolgarska delegacija pri teh pogajanjih. Stvar je zelo enostavna in ni treba, da bi ostala tajno novinarsko vprašanje.

Glede na to, da je bila Bolgarija dolgo neodvisna država, je bila bolgarska delegacija mnenja, da se Bolgarije v tej federaciji ne bi moglo izravnati z deli Jugoslavije in bi tvorili zato to federacijo samo dve enoti — na eni strani Jugoslavija z vsemi šestimi federalnimi enotami, na drugi pa Bolgarija, ki bi bila tem šestim delom Jugoslavije kot enakopravna. Tako bi bila torej Jugoslavija federacija v dualističnem odnosu z Bolgarijo. Bolgarija bi imela politično težino drugih šestih jugoslovanskih držav, bolgarski narod pa težino petih drugih jugoslovanskih narodov.

Naša delegacija je imela drugačno pojmovanje. Zavedala se je za tako federacijo, ki bi bila v resnici federacija enakopravnih narodov, kakor je to že izvedeno za pet jugoslovanskih narodov v Jugoslaviji, torej federacija, v kateri bi bila Bolgarija ena od sedmih federalnih držav.

Celo vprašanje pa je vendarle ostalo nerešeno, ker še ni prišel trenutek za njegovo konkretno rešitev.

V dokončnem besedilu sporazuma, ki ga je bilo treba podpisati, se v 4. členu rečeno:

Bolgarska vlada pozdravlja odločitev Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije, na podlagi katere je bila priznana makedonskemu narodu nacionalna individualnost, Makedoniji pa položaj enakopravne nacionalne enote Federativne Jugoslavije, in se obvezuje, da bo uredila z vlado Federativne Jugoslavije na podlagi demokratskega in prijateljskega sporazuma vprašanja, ki se tičejo teritorialnega dela Makedonije, ki je pripadel po mirovni pogodbi iz leta 1913. Bolgariji.

Vlada Federativne Jugoslavije izjavlja s svoje strani, da bo rešila na prijateljski način in v sporazumu z vlado Bolgarije vprašanje tistega bolgarskega ozemlja, ki je pripadlo po mirovni pogodbi iz leta 1913. Jugoslaviji.

Vendar pa tudi s tem sporazumom o prijateljstvu, ki je bil že pripravljen za podpis, ni bilo ničesar. Angloameričani so izkoristili tedanje položaj Bolgarije in preprečili so Bolgariji sklepanje kakršnih koli pogodb s tujimi državami.

Pozneje, ko so se odnosi med Jugoslavijo in Bolgarijo vedno bolj razvijali, je postajala neiskrenost bolgarskih voditeljev in njihove kombinacije, ki niso imele mnogo zveze z enakopravnostjo jugoslovanskih narodov niti z resnično pravico do samoodločbe makedonske nacije, vedno bolj jasna. Zahteve za čimprejšnjo ustanovitev federacije prav v času, ko se je CK KP Bolgarije že postavil na stališče pismem CK VKP(b) proti naši Partiji, so samo pokazale politični račun z zadnjimi nameni. Glejte, ti zadnji nameni, ki imajo osnovno podlago v velikobolgarskem šovinizmu glede makedonskega »vprašanja« in v ostankih velikobolgarskih hegemonističnih težnjah sploh, to je tisto, kar je preprečevalo do sedaj federativno združitve Jugoslavije in Bolgarije, oziroma bolgarskega naroda z narodi Jugoslavije.

Stalno postavljanje predlogov glede rešitve vprašanja odnosov Pirinske Makedonije z Ljudsko republiko Makedonijo, za ustvaritev federacije in za sporazum med jugoslovanskimi in bolgarsko vlado nima nikake zveze z leninističnim pojmovanjem pravice do samoodločbe narodov. Iz čisto praktičnih razlogov pa je naša vlada v to privolila.

Bili so časi, ko so bili voditelji KP Bolgarije tudi za to, da bi se Pirinska Makedonija združila z Ljudsko republiko Makedonijo v sestavi FLRJ. Ne bomo se spuščali glede tega v nadaljnje razpravljanje, pač pa bomo navedli mesto iz pisma, ki ga je pisal v imenu CK KP Bolgarije njegov sekretar Trajčo Kostov »Markšu Titu in CK KP Jugoslavije« 2. novembra leta 1944, kjer je govora o »svobodni enotni Makedoniji v okviru nove Jugoslavije«. Pismo je napisano s pisalnim strojem in znatno je, da je do dal T. Kostov sv. ramike na nova Jugoslavija« svojoeno in s črnilom. Navedemo lahko tudi del brozjavke, ki jo je poslal in podpisal CK KP Bolgarije našemu CK 11. novembra leta 1946, kjer se pritožuje proti nekaterim člankom v »Borbic« in »Politiki«, ki govorijo o načrtu bolgarske Ustave in v katerih je bilo rečeno:

»Zelo bi prosili CK KP Jugoslavije, da prouči vprašanje in poišče možnost za olajšanje naše borbe proti sovražnikom, ki delajo vse, da bi onemogočili bratsko enotnost med bolgarskim narodom in narodi Jugoslavije ter združitve makedonskega ljudstva na bazi Ljudske republike Makedonije v okviru Federativne ljudske republike Jugoslavije.«

Sedaj označujemo tako naše stališče kot »šovinistično«.

Da bi sploh lahko razpravljali na podlagi marksizma-leninizma o nacionalnem vprašanju, je treba imeti glede tega vprašanja legitimacijo dela, ne pa polna usta fraz. Kaj je naša legitimacija? To je živa in dejanska Ljudska republika Makedonija, ki je bila ustvarjena že v vojni z borbo makedonskega ljudstva, ki je ustvarilo več svojih divizij borcev na povsem prostovoljni podlagi, to je Makedonija kot enakopravna republika z drugimi jugoslovanskimi republikami.

Nadaljevanje na 3. strani.

S smotrno organiziranim tekmovanjem bodo delovni kolektivi laže izpolnili plan

Ilirski z Glavno direkcijo državnih trgovskih podjetij v LR Sloveniji so bili ustanovljena tudi štiri republiška grostična podjetja, in sicer »Galanterija«, ki bo zalagala trgovsko mrežo z galanterijskimi predmeti (leseni, usnjarški, kožni ter drobni galanterijski izdelki okrasni, keramični izdelki, toaletni predmeti, papir, šolski in pisarniški material, steklena posoda, izdelki domačih obrti itd.); »Tekstil in obutev«, ki bo oskrbovalo trgovsko mrežo z vsemi v slani tekstilnega blaga in obutve (mehurško blago, volneni, bombažni in leni izdelki, konfekcija, vse vrste obutve itd.); »Specerijsko in kolonialno blago«, ki bo oskrbovalo trgovsko mrežo z vsemi prehrabrenimi artikli in kolonialnim blagom (začimbe, kava itd.) in republiško grostično podjetje »Železnica«, ki bo trgovski mreži dobavljalo poleg železnih predmetov (razno orodje, pribor, stroje, okovje itd.) še steklo.

Da bo delo republiških grostičnih podjetij uspešno in bo razdeljevanje blaga trejše, bodo ustanovila grostična podjetja v večjih potrošnih meslin in industrijskih središčih še svoje podružnice.

FIZKULTURA

DRŽAVNO PRVENSTVO V SMUCANJU

Knif in Gregorij (Slov.) sta zmagala v klasični kombinaciji

Jaborina, 6. marca. Včeraj je bilo v okviru državnega prvenstva v klasični kombinaciji prirejeno tekmovalno v skokih za člane in mladince. Obe tekmovalni sta bili na novi 45 metrski skakalnici.

Novi sneg, ki je zapadel v zadnjih dneh, je napravil skakalnice zelo mehke, ki v takem stanju ni dopuščala najdaljših skokov. Za večernejše tekmovalje je vladalo veliko zanimanje, tudi tekmovalje v skokih je odločalo tudi o končnem plasmanu v klasični kombinaciji. Po teku na 18 km je vodil Pogajnik z 235,5 točkami, drugi je bil Knif z 225 točkami, tretji Razingar z 220,5 točkami, četrti Kliner s 189 točkami, peti Rožič s 183 točkami itd.

Uspela telovadna akademija na Taboru

Za prvo javno prireditev TD Ljubljana II je vladalo med ljubljanskim občinstvom veliko zanimanje. Prostor za gledalce je bil v soboto zvečer na Taboru popolnoma zaseden, med predstavniki množičnih organizacij smo opazili predsednika TZS Franjo Lubeja in druge. Akademijo so začeli s podpravo zastav, ki ga je izrekla mladinka v imenu vseh nastopajočih oddelkov. Nato so se pojavili sredi telovadnice najmlajši in pokazali tekmovalne igre. Tu je prišla do izraza nova metoda telesne vzgoje, ko se morajo že otroci igrati v tehki čez zapreke in pod ovirami. Vaje z obročki, ki so jih pokazale pionirke, niso bile težke, vendar skladno in graciozno izvedene. Sestavila in urejala jih je Govekarjeva. Podobno telovadno kompozicijo bi se želeli videti na naših akademijah.

Če je bila doslej navada, da je bilo hore malo telovadnega orodja za najmlajše, je treba priznati vodniku pionirke, da je storil korak naprej, ko je izdelal miniaturno kozo za preskoke. Gledalci, med katerimi je bilo lepo število staršev, so nagradili podmladek in pionirke za pale preskoke preko kozo in za kozoletce ter podobno z viharom plesanjem. Pri vajah na orodju smo videli ne samo znane mojstre, temveč tudi nekaj nadarjenih telovadcev. Zlasti velja to za članice, ki so pokazale na dvojnišni bradli zavidno višino. Pripravljeni smo, da bodo članice še v bodoče enako vztrajno trenirale kakor v dosedanjih petih mesecih vadbe, in njih trud bo med drugim nagradil s tem, da jih bo več s Tabora sprejeli v najvišjo reprezentanco. Isto velja tudi za žlane, ki so nastopili na drugo in bradli. Zlasti na bradli je bila vrsta številna, nekateri poindinci pa zelo sigurni in elegantni.

V vsem je obsegal spored 13 točk. Minidanci so nastopili z Burievo sestavo prostih vaj. Bila je to v telesnozvojnem obliki zelo učinkovita sestava. Tudi skladna in primerno strunna. Jugova je prispevala k uspehu akademije vaje na gredah za mladince. Jelenčnik pa vaje z dolgimi palicami za žlane. Kot novost, ki jo gojijo na Taboru, omenjamo metanje živega bremena okoli skakanje v močno, razpeto rjuho, ki jo držijo množica so-televadcev. Pri tej točki so nastopili nekateri znani skakalci v vodo s svojimi skoki s galerije. Specialno izdelana rjuha bo

Po skokih je plasman v kombinaciji naslednji:

1. Knif (Gregorčič) 421,8 točk; 2. Razingar (Partizan) 408,7 točk; 3. Pogajnik (Partizan) 403,7 točk; 4. Kliner (Gregorčič) 380,9 točk; 5. Rožič (Rateče) 387 točk. Najdaljši skok je imel Rožič (35 m).

Tekmovalje mladincev je dalo naslednje rezultate:

1. Gregorij (Rateče) 447,9 točk; 2. Učar (Prešeren) 413 točk; 3. Vovk (Prešeren) 367,9 točk.

Najdaljši skok je imel Gregorij (38 m).

Tekmovalje se nadaljuje.

vsekakor tudi v bodoče učinkovito vadbeno sredstvo ne samo za splošno telesno vzgojo, temveč tudi za specialiste in skakanju v vodo, v skakanju na smučeh in v akrobati.

Na telovadni akademiji na Taboru smo videli tudi akrobatično igranje na tleh in preskoke čez mizo s prožno desko. Ti dve točki sta bili nekoliko šibkejši, čeprav ni manjkalo vrhunskih in zelo težkih izvedb. Vendar mislimo, da bi bilo treba vaje na tleh in preskoke čez mizo še bolj naštevirati in tehnično izpolniti. Zaključna točka je bila »Polka« članice, zaplesale pa so jo dijakinja Zavoda za fizikulturo. Prof. Vaksleva, ki je ples sestavila, je pokazala visoko razvit smisel za ritmik in graciozno izvedbo je bila skladna in ljubka, točka učinkovita, k čemu so prispevala tudi primerna vadbeno oblačila. Ves večer je sodeloval na klavirju tov. Primčič, in je tudi tokrat doprinesel lep svoj delež k uspehu I. telovadne akademije TD Ljubljana II. Gledalci so bili zadovoljni, zlasti pa starši telovadcev mladince, odšli bodo s še večjim zanimanjem pošiljati svoje otroke v higenično urejeno telovadnico na Taboru. V nedeljo popoldne je bila repriza akademije, namenjene zlasti delovni mladini in dijakstvu.

ROKOMET

Milicionar (Z) : Polet (Mb) 17:0

Pred nekaj gledalci je bila včeraj na igrišču v Ljudskem vrtu v Mariboru prijateljska rokometna tekma med domačim Poletom in Milicionarjem iz Zagreba. Gostje so bili tehnično boljši, hitrejši in preciznejši s streljanjem na vrata. Kakor tudi s podajanjem in polju.

Po poteku igre bi bil lahko rezultat še večji.

P. M.

Prvenstvo Maribora v boks

V soboto zvečer je bilo pred 1500 gledalci boksarsko prvenstvo Maribora. Prvenstvo je bilo izvedeno v obliki dvojboja med domačima ekipama Polet in SSD Železnikarja, ki pa je nastopil samo s 4 člani v 4 kategorijah.

Številni gledalci so upravičeno kritizirali le nezadovoljni zapušeni dvorani s vprašanjem, zakaj tako visoka vstopnina za 4 borbe.

Sobotni dogodek je jasno pokazal nesporno, netovarsko klubsko delo s samostojnih okrajev, kar bo stvarno kvantno vplivalo na nadaljnji razvoj boksarskega športa v Mariboru.

Stirje nastopi pred številnimi gledalci in še ti so bili kvaliteto slabi, je razlog in nudnost, da Boksarska zveza Slovenije ukrene nekaj, da se slični dogodki ne bodo več dogajali.

Tehnični rezultati so bili — muška kategorija: Kajzer (Zeloz) je premagal Pušiča (Polet); lahka kategorija: V finalni borbi je Pajk (Polet) v drugem kolu s tehničnim k. o. premagal Fabjana (Polet), ki je pred tem izločil tehnično boljšega Krasnika (Zelozničar); perolaha kat.: Furjan (Polet) brez borbe; welter kat.: Požanič (Polet) brez borbe; nalteka kat.: Kufolj (Zelozničar) je izločil v prvem kolu s tehničnim k. o. s tehnično boljšim Volčičem (Polet). Sodiš je dobro in objektivno Nemec iz Zagreba.

P. M.

Včerajšnje nogometne tekme

Ljubljana

Milčnik II : Pletenina 4:2

Milčnik : Bračič 5:1

Triglav ml. : Odred 3:1

Odred II : Triglav I 5:1

Zagreb

Dinamo : Crvena zvezda 1:0

Beograd

Partizan : Železnikar 5:0

Split

Naša krila : Mornar 2:1

Zadar

Hajduk : Zadar 14:0

NAMIZNI TENIS

Ligaško prvenstvo Slovenije

Enotnost (ml.) : Slovan 5:0

Enotnost (člani) : Slovan 5:0

Sarajevo, 6. marca.

Zadnje kolo šahovskega turnirja v Sarajevu je dalo naslednje rezultate:

Janošević-Andrić 0:1, Simonović-Kalabar 1:0, Meštrović-Puc 0:1, Kobljar-Avirović remis, Marković-Mlinar 1:0, Kozomara-Kostić remis, Fidler-Dijaja remis, Kolak-Bogdanović 0:1, Božič-Ungar 1:0. Končna razvrstitev je naslednja:

Prvi in drugi Puc in Simonović

14,5, 3. Kostić 12, 4. Andrić 11, 5. in 6. Božič in Dijaja 10,5, 7. Kozomara 10, 8. Bogdanović 9,5, 9. in 10. Kalabar in Mlinar 9, 11. Janošević 8 in pol, 12. Marković 7, 13. Avirović 6, 14. in 15. Ungar in Kobljar 5, 16. in 17. Kolak in Meštrović 4, in 18. Fidler 3 točke.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

P. M.

DNEVNE VESTI

Lovel in prijatelji love! V torek 8. marca ob 20. uri lovsko predavanje na verandi hotela Union. Prodava. tov. inž. Sušteršič Mirko. Govilov velike divjadi in lov na ljubo. Udeležite se tega predavanja. — OLS Ljubljana-okolica. 623

Društvo za kulturno sodelovanje Slovenije z ZSSR, Ljubljana. Opozorjamo na nocojšnji koncert ob 20. uri veliki filharmonični dvojni. Opema pjeva Marjana Radev in Jože Gostič. Izvaja ob spremljavi pianista Bogdana Adamiča samospevo slavnega ruskega skladatelja Musorgskega. Vstopnice v Knjižarni muzikalij.

KINO

LJUBLJANA UNION: Zaprt.

MOSKVA: Sovjetski film »Zoja Kosmodjanskas« , tednik.

SLOGA: Poljski film »Jeklena srca«, tednik (za sindikate). Predstave ob 16.15, 18.15 in 20.15.

TRIGLAV: Slovenski film »Na svoji zemlji«, tednik. — Predstave ob 17 in 19.30.

SISKA: Sovjetski film »En dan v zemlji zmagovalek«, tednik. — Predstava ob 20.

MARIBOR PARTIZAN: Francoski film »Nesrečniki«, II. del, tednik.

UDARNIK: Sovjetski barvni film »Vlak pelje na vzhod«, tednik. — Predstave ob 16.30, 18.30 in 20.30.

CELJE METROPOL: Nemški film »Nekje v Berlinu«, tednik.

DOM: Poljski film »Poslednja etapa«, Obzornik 31 II. kongres KPS.

KAMNIK: Sovjetski film »Predstavniki oblasti«, tednik.

KRANJ MESTNI: Francoski film »Boj za prog«, tednik.

PTUJ: Francoski film »Nesrečniki«, I. del.

POTUJOČI KINO — MARIBOR

bo predvajal do 14. marca prvi slovenski umetniški film »Na svoji zemlji« v naslednjih krajih:

7. marca ob 13. in ob 19. uri Vransko.

8. marca ob 9. uri Sentjur pri Celju, ob 15. in ob 19. uri Rogatec.

9. marca ob 9. uri Markovec, ob 14 in ob 19. uri Barbara v Halozah.

10. marca ob 9. uri Gorisnica, ob 13. in ob 19. uri Ivanjki.

Sovjetski umetniški film »Obveščevalci« pa v krajih:

7. marca ob 13. in ob 19. uri Polzola.

POTUJOČI KINO ZA OKRAJ SEZANA

bo predvajal:

Sovjetski film »Pastir in pastirica«:

7. marca ob 19. uri v Stanjelu.

8. marca ob 19. uri v Lorki.

9. marca ob 19. uri v Hrpeljah-Kozini.

10. marca ob 19. uri v Vremskem Britetu.

11. marca ob 19. uri v Povirju.

12. marca ob 19. uri v Povirju.

13. marca ob 19. uri v Povirju.

14. marca ob 19. uri v Povirju.

15. marca ob 19. uri v Povirju.

16. marca ob 19. uri v Povirju.

17. marca ob 19. uri v Povirju.

18. marca ob 19. uri v Povirju.

19. marca ob 19. uri v Povirju.

20. marca ob 19. uri v Povirju.

21. marca ob 19. uri v Povirju.

22. marca ob 19. uri v Povirju.

23. marca ob 19. uri v Povirju.

24. marca ob 19. uri v Povirju.

25. marca ob 19. uri v Povirju.

26. marca ob 19. uri v Povirju.

27. marca ob 19. uri v Povirju.

28. marca ob 19. uri v Povirju.

29. marca ob 19. uri v Povirju.

30. marca ob 19. uri v Povirju.

31. marca ob 19. uri v Povirju.

1. aprila ob 19. uri v Povirju.

2. aprila ob 19. uri v Povirju.

3. aprila ob 19. uri v Povirju.

4. aprila ob 19. uri v Povirju.

5. aprila ob 19. uri v Povirju.

6. aprila ob 19. uri v Povirju.

7. aprila ob 19. uri v Povirju.

8. aprila ob 19. uri v Povirju.

9. aprila ob 19. uri v Povirju.

10. aprila ob 19. uri v Povirju.

11. aprila ob 19. uri v Povirju.

12. aprila ob 19. uri v Povirju.

13. aprila ob 19. uri v Povirju.

14. aprila ob 19. uri v Povirju.

15. aprila ob 19. uri v Povirju.

16. aprila ob 19. uri v Povirju.

17. aprila ob 19. uri v Povirju.

18. aprila ob 19. uri v Povirju.

19. aprila ob 19. uri v Povirju.

20. aprila ob 19. uri v Povirju.

21. aprila ob 19. uri v Povirju.

22. aprila ob 19. uri v Povirju.

23. aprila ob 19. uri v Povirju.